

have test, men også vil have mere faglighed, flere timer og i øvrigt også bedre uddannelse af lærerne.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Flere timer i dansk er vi da helt med på. Men lad mig bare lige gøre opmærksom på, at det foregår i kommunerne i øjeblikket mange steder.

Der er i en avis i dag en artikel om, at de penge, man vil give til flere dansktimer i indskolingen, risikerer at blive brugt på alle mulige andre ting, fordi adskillige kommuner i dag faktisk giver flere dansktimer end det, de er forpligtede til.

Det, som jeg tror er problemet, er, at vi simpelt hen vurderer de der test forskelligt. Lærerne ved da godt, hvem de svage elever er. Man behøver da ikke flere test for at kunne identificere de elever, der har svært ved at følge med. Det, som er problemet, er, at man tilsyneladende ikke har ressourcer nok til at få dem med, bl.a. på grund af mangel på tolærersystemer mange steder, måske også manglende forskning på området.

Jeg er bestemt tilhænger af, at man opprioriterer forskning i f.eks. læsefærdigheder på DPU og andre steder. Det skal vi have. Det er en debat, vi også har haft. Efteruddannelsen af lærerne skal også med og også ordentlige fysiske rammer. Det er en kompleks helhed, vi skal have fat på her. Det med test løser altså ikke problemerne.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så siger vi tak til ordføreren, og da der ikke er flere korte bemærkninger, er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil fra Enhedslisten som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Vi lever i et skævt Danmark og i en endnu mere skæv verden. Alt, alt for mange børn dør af sult og bor under kummerlige forhold. Rigdom og ressourcer er alt for ulige fordelt. Uligheden vokser ikke bare på verdensplan, men også her i Danmark. Så kan man jo nemt fortvivle; man kan lukke sig inde i sin egen osteklokke og hverdag, men vi ved jo, at verdens tilstand, vores samfund er skabt af mennesker, og derfor kan det selvfølgelig også ændres af mennesker, af os, hvis vi gerne vil det.

Der er jo ikke nogen naturlov, der er ikke nogen gud, der har bestemt, at verden skal være ulige. Der er ikke nogen naturlov, og der er ikke nogen gud, der har bestemt, at vi i Danmark

f.eks. skal holde 800.000 uden for arbejdsmarkedet, mens over 2 millioner mennesker er ved at gå til af stress.

Man skal turde drømme om en anden verden, hvis den nogen sinde skal blive til virkelighed. Men denne her regering drømmer ikke, og hvis den gør, så minder det i hvert fald i bedste fald om et mareridt.

Valget blev udskrevet ikke mindst af hensyn til strukturreformen, hvor regeringen valgte ikke at ville snakke om den efterfølgende, og det på trods af at strukturreformen faktisk er en af de største ændringer af vores samfund i mange, mange år. Strukturreformen berører uhyggelig mange dele af vores liv og vores hverdag, selv om det ofte kommer til at lyde som sådan nogle bureaukratiske streger på et landkort.

Det handler om, hvilke muligheder vores børn får for at gå i en god børnehave, om, hvordan vores lokale folkeskole ser ud, om, hvilken tvang og aktivering der skal til, hvis man bliver arbejdsløs. Det handler om situationen, hvis man har et familiemedlem med psykiske problemer, hvis man bliver syg og skal behandles på et sygehus. I alle de situationer vil man berøres af strukturreformen. Plejehjem, hjemmehjælp til den generation, der har bygget vores velfærdssamfund op, alt det berøres af strukturreformen.

De hundredtusinder ansatte i amter og kommuner berøres selvfølgelig – om nogen – af strukturreformen. De kastes ud i usikkerhed om deres fremtidige job og deres fremtidige levevilkår. Og der kom ingen trykingsgaranti i KTO-forliget. Lidt varm luft og så sætningen: Såfremt situationen for kommuner og amter nødvendiggør personaletilpasninger, anbefaler parterne, at naturlig afgang i videst muligt omfang indgår i løsningen af disse.

Kl. 20.10

Der er altså absolut ingen trykingsgaranti. Ingen garanti for nogen som helst, andet end at enhver arbejdsgiver sådan set kan gøre, hvad der passer arbejdsgiveren bedst.

Men hvorfor er det så et problem? Fordi en sammenlægning af kommuner, flytning af opgaver på kryds og tværs jo vil koste penge. Alene investeringer i nye it-systemer vil formodentlig koste milliarder af kroner på baggrund af de beregninger, der er foretaget. Og regeringen har ikke sat en eneste krone af til at betale regningen og vil heller ikke give kommunerne muligheden for at gøre det. Derfor står man med nogle kæmpe regninger, som skal betales, og som kun kan betales igennem nedskæringer og fyringer.